

«Budite jedni drugima dobrotivci, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprostio.».

Nema ništa ljepše doli kad nam netko kaže: "Volim te". Kad nas netko voli ne osjećajmo se sami, hodamo sigurni, možemo se suočiti s poteškoćama i kritičnim situacijama. Ako ljubav potom postane uzajamnom, nada i pouzdanje jačaju, osjećamo se zaštićeni.

ŽELJETI DOBRO DRUGOME

Upravo nas Isus podsjeća da ljubav nije samo osjećaj; ona je vrlo konkretna i zahtjevna, a znači željeti dobro drugoga. Bog je u Isusu postao blizak bolesnima i siromašnima, osjetio je suosjećanje spram mnoštva, bio je milosrdan s grješnicima, oprostio je onima koji su ga razapeli.

BLIŽNJI NIKAD NIJE STRANAC

Željeti dobro drugoga i za nas znači slušati ga, iskazati mu iskrenu pozornost, dijeliti radosti i kušnje, brinuti o njemu, pratiti ga na njegovu putu. Bližnji mi nije stranac, nego brat ili sestra koji mi pripadaju, kojima želim biti na raspolaganju. Događa se potpuno suprotno kada u bližnjemu gledamo suparnika, konkurenciju, neprijatelja; kada skupljamo ljutnju, nepovjerenje, neprijateljstvo spram ljudi koji su nas povrijedili ili antipatičnih osoba koje ne pripadaju našem društvenom krugu?

PAKT MILOSRĐA

Riječ za život nas uči da željeti dobro jedni drugima znači krenuti putem milosrđa, spremni oprostiti svaki puta kada netko pogriješi. Chiara Lubich je sklopila savez uzajamne ljubavi sa svojim prvim sljedbenicima,... „odlučile smo među nama sklopiti savez koji smo nazvale 'savez milosrđa'. Odlučile smo svakoga jutro, **sve bližnje koje vidjeti novima, potpuno novima, ne sjećajući se njihovih nedostataka, sve pokrivajući ljubavlju.**

To je značilo približiti se svima s potpunom amnestijom u srcu, sa sveopćim oprostom. **Sve zajedno smo preuzele tu veliku obvezu. Pomagala nam je da uvijek budemo prve u ljubavi, po uzoru na milosrdnog Boga koji prašta i zaboravlja.**”

ZAPOČETI LJUBITI

Moj otac spremio se u posjetu rođacima koji su živjeli u drugom gradu. Ponudila sam se da idem s njim misleći kako mogu to vrijeme razgovarati s njim; ali činilo se da stvari ne idu onako kako sam zamislila: iako sam ga pokušavala ljubiti, činilo se da ne cijeni moje društvo.

Vraćajući se kući doživjeli smo prometnu nesreću za koju je bio odgovoran moj otac. Mogli smo umrijeti, no nekim čudom, prošli smo samo sa par ozljeda. Cijelu noć proveli smo u bolnici i u policijskoj postaji, a na kraju se konačno vratili kući. Ali to nije bilo najgore što se dogodilo!

Mama je sa mojom braćom otišla bolesnoj baki, a tata je cijeli dan pokušavao popraviti auto.

Ja sam ostala u kući zatvorena u svojoj sobi: nisam imala volje za ništa, čak nisam mogla ni jesti.

Javila sam se svojim prijateljima, ali nitko nije odgovarao... Nisam mogla podijeliti što proživljavam i počela sam se osjećati zaista usamljeno.

Na kraju konačno me je nazvao jedan prijatelj koji mi je rekao: «S ovom boli možeš još više pokazati svoju ljubav prema Bogu. Ponosan sam na tebe jer si učinila sve kako bi ljubila svoga oca». Te riječi dale su mi snage da nastavim ljubiti, ljubiti prva. Tata je imao više rana od mene, počela sam se brinuti za njega, namazala sam mu rane...na kraju je bio sretan: spašeni smo!

Nakon nekog vremena došla mi je u posjet prijateljica i shvatila sam koliko me Bog ljubi, čak i preko drugih osoba.

Počela sam se moliti svaki dan kako bih uspjela oprostiti svome ocu, pokloniti svoju bol za moju bolesnu baku, mamu, moju braću i za sve druge osobe koje su stradale u nesreći i još uvijek bile u bolnici. Sada se dobro oporavljaju i tata se može pomiriti s njima. Sigurna sam da Bog, pošto me je sačuvao živu, ima prekrasan plan za mene!

Uvijek biti prvi koji će započeti ljubiti!

